

været fremme allerede tidligere, og det er da navnlig blevet motiveret ved en Betragtning, som man ogsaa nu vil finde stillet i Spidsten af Ministeriets Skrivelse, nemlig at „Inspektøren hidtil har haft en formentlig lidet fyldestgørende Embedsbolig i samme Bygning som Anstaltens Præst“. Det har spillet en Hovedrolle at afværge, at Inspektøren skal bo i samme Hus som Præsten. Der foreligger for os en Skrivelse allerede fra 1889, hvori det hedder, at „Inspektørboligens Beliggenhed i samme Hus som Præsteboligen er til Skade for Tjenesten, og i Strid med almindelig anerkendte Principper“, og i en ny Skrivelse af Juli f. A. hedder det, at en egen Bolig for Inspektøren „er i høj Grad ønskelig, idet Samliv af to Familier i en Bolig med sælles Trappe, Badskerum o. s. v. næsten uundgaaelig fører til Kollision mellem Husstandene, der uvilkaarlig influere skadeligt paa Mændenes Embedsforhold“. Naar, her i Byen ere vi vant til at have sælles Trappe og Badskerum til mere end 2 Familier, og vi komme endda nogenlunde ud af det. Men da Klagerne komme igen atter og atter gennem en Række af Aar, er det muligt, at vi maaske til sidst blive blodgjorte. Da nu Kontoristen er kommen til, erkende vi, at Begrundelsen er bleven styrket, og hvis Ministeren kan komme med et Forslag af mindre kostbar Bestaaenhed, saa tror jeg at turde sige, at Udvalget maaske ikke vil være helt uvilligt til at tiltræde det. — Under Nr. 189 findes Forslag om Rejseunderstøttelse til danske Læger, i Anledning af Lægekongressen i Moskva, hvilket er tiltraadt. — Tilbage er endelig Forslaget under Nr. 190, der er tiltraadt af et Mindretal. Det gaar ud paa at bevilge 7,000 Kr. til Udarbejdelse af et samlet Sagregister til Lovtidenden for 1871—96. For de 12 Aar 1871—82 er der tidligere udarbejdet et Register, og nu skulde der udarbejdes et nyt, samlet Register for de 26 Aar fra 1871 til 1896 inklusive. Naar Udvalgets Flertal ikke har tiltraadt dette Forslag, er det ikke af nogen særlig Måilje mod at faa et saadant Register tilvejebragt. Der er ganske vist blevet rejst nogen Tvivl om dets praktiske Nytte; men det erkendes dog, at et Register til Lovtidenden er en naturlig Ting, og dette modsætter man sig heller ikke. Derimod forekommer det os at være stemmende med god Orden, at dette Register saa vidt muligt kommer til at stemme med den nu en Gang gældene Tidsregning, og vi ville derfor finde det rimeligst at faa et samlet Register for de 30 Aar fra 1871 til Aarhundredets Udgang, der nu er nær forestaaende. Dette vil være hensigtsmæssigere end at slaa ned paa et rent tilfældigt Aars-

tal. Vi foreslaa derfor at vente med Udarbejdelsen til Aarhundredets Slutning. Dermed ville vi komme ind i en systematisk Gænge, og fremtidig kan der derefter hvert 20de Aar udarbejdes et nyt Register. — Mere har jeg ikke for Justitsministeriets Bedømmende at omtale.

Mr. Klausen: Under Nr. 48 — Betænkningens Nr. 75 — staar jeg som et Mindretal. Det drejer sig her om, hvorvidt der skal benyttes 2den Klasse Smør eller Margarine ved Sindsygeanstalten i Viborg. For nogen Tid siden stete der fra Thyndepersonalet paa Anstalten en Henvendelse til Direktionen, om at det maatte blive tilladt at benytte 2den Klasse Smør i Stedet for Margarine. Misfornøjelsen med Margarine herskede ikke alene hos Thyndepersonalet, men ogsaa hos en stor Del af Patienterne, og det ophyses, at der til Stadighed, saavel blandt Patienterne som blandt Thyndet, findes en Del, der skraber Margarine af Brødet fremfor at spise det med den Margarine paa, der bydes dem. Dette tyder paa, at det er en daarlig Vare, siden de hellere ville spise tørt Brød end Margarine paa Brødet. Man tør vel ikke forudsætte, at disse Folk ere meget kræsnæ; thi den Kost, der bydes dem, er ikke meget kostbar, den andrager nemlig for Thyndets Bedkommende 173 Kr. 84 Øre eller saadant noget som 47 Øre daglig. Man kan deraf se, at det ikke er ligefremme Herreretter, der opvartes med. Naar de derfor skrabe Margarine af, er det ikke, fordi de ere kræsnæ; men ganske sikkert fordi det er en daarlig Vare, som de ikke kunne og ikke ville spise. Direktionen ophyses, at dette Andragende fra Thyndepersonalet fremsættes paa en meget besteden og passende Maade, og den har derfor stillet sig velvillig og anbefalet det til Ministeriet. Hverken Justits- eller Finansministeriet har noget mod, at Margarine affattes, og at der i Stedet anvendes 2den Klasse Smør. Beføstningen herved vil blive ca. 20 Kr. pr. Person. Jeg synes, at man deraf kan se, at det maa være en meget tarvelig Margarine, der bydes, naar Forstellen mellem den og 2den Klasse Smør andrager et saa stort Beløb som 20 Kr. Overgangen fra Margarine til Natursmør er allerede for 1½ Aar siden foretaget paa Aarhus Sindsygeanstalt, og har man gennemført det det ene Sted, maa man ogsaa gennemføre det det andet. Det er i Grunden mærkværdigt, at jeg, der er Repræsentant for Socialdemokratiet, er bleven den eneste, der holder paa vort gode danske Smør, medens de øvrige Medlemmer i Udvalget, hvoraf flere ere Smørproducenter,